

Hu nu, og som jeg ganske kort skal gengive. Der var en Arbejdsmand, der havde faaet Klø af en anden Arbejdsmand, og det var han meget ked af. Han vilde derfor gerne vække Medlidenhed hos sine Kammerater, og derfor tilføjede han sig nogle flere Saar, gik hen til Kammeraterne og sagde: Her skal I se, hvordan den frygtelige Mand har behandlet mig, og fremviste sine Saar, baade dem, han havde faaet af Kammeraten, og dem, han selv havde tilføjet sig. Selvfølgelig vakte han ogsaa Kammeraternes Medlidenhed, indtil de opdagede, at det var ham selv, der havde tilføjet sig dem.

Jeg kom til at tænke paa denne lille Historie ved at gennemlæse det ærede Medlems Tale. Det ærede Medlem maa nemlig huske, hvorledes dette har udviklet sig. Det ærede Medlem begyndte Skildringen af sin Rejse til Færøerne med at fortælle, at da han skulde derop, affyrede Rytter nogle frygtelige Salver imod ham, ja, han betegnede ham endogsaa som en Slags Højforræder. Her er det altsaa ikke kommet længere end til „en Slags Højforræder“. Og noget senere — det tager altsammen $1\frac{1}{2}$ Spalte, saa det er ikke saa lidt —, nogen Tid efter siger han, at „Rytter skældte mig Pelsen fuld“ — altsaa kraftige Udtalelser —, men nu hedder det ikke længere en Slags Landsforræderi. I Referatet er det blevet til „helt Landsforræderi“.

Jeg vil her gerne spørge det ærede Medlem, hvor jeg overhovedet har brugt Ordet Landsforræderi. Jeg har bedt det ærede Medlem meget indtrængende, inden jeg havde Ordet første Gang, om at maatte laane det Interview, han her citerede. Det havde det ærede Medlem lovet mig, og jeg ved ogsaa, at det ærede Medlem har ringet til et Blad om at faa det, men jeg har stadigvæk ikke faaet disse Udtalelser overleveret. Jeg ved altsaa, at det ærede Medlem har anstrengt sig paa anden Maade for at faa det, men det er stadigvæk ikke kommet. Men ikke blot det, men da jeg kom op paa Talerstolen, opfordrede jeg herfra det ærede Medlem til at fremlægge dette Interview, men det kom ikke, og senere, da det ærede Medlem kom op paa Talerstolen, sagde han ikke noget om det. Jeg maa derfor endnu en Gang bede, om vi ikke kan faa

det Interview og faa at vide, hvor i de Taler, jeg har holdt paa Rigsdagen, jeg har anvendt Ordet Landsforræder om det ærede Medlem. Det har jeg ikke gjort noget som helst Sted og langt mindre Udtrykket „helt Landsforræderi“, saa jeg synes egentlig, at det er et Saar, det ærede Medlem har tilføjet sig selv.

Jeg har brugt kraftige Udtryk om det ærede Medlems Udtalelse om det sorteste Kapitel i vort Forhold til Færøerne; da brugte jeg kraftige Udtryk. Men jeg nævnte ikke Ordet Landsforræderi. Jeg mener nemlig ligesom det ærede Medlem, at vi ikke her i Landet kan beskyldte noget Parti for at være mindre nationalt end andre. Heldigvis har det vist sig, at vi i farlige Situationer alle staar enige, saa det er der ikke noget, der hedder. Jeg har sagt paa forskellige Møder, at jeg med stor Glæde har læst Statsministerens Udtalelser paa Dybbøl og Ræbild Bakker og mange forskellige Steder. Jeg føjede ganske vist til, at jeg blot var ked af, at der ikke kom i „Social-Demokraten“ med spærret Overskrift, at Statsministeren havde holdt den og den Tale. Jeg vil derfor være ked af, hvis jeg skulde have kaldt det ærede Medlem en Landsforræder, og derfor beder jeg, som sagt, det ærede Medlem om at sige, hvor det er sket.

Jeg skal lige nævne endnu et Par Ting af det sidste Foredrag, før jeg gaar over til de 4 Rebusser. Det ærede Medlem sagde om Fiskeriforeningen — nu kender han altsaa Fiskeriforeningen; første Gang, han havde Ordet, kendte han den ikke —, at det er en daarlig Forening. Det vil jeg overlade til det ærede Medlem og Foreningens Formand deroppe at afgøre. Det ærede Medlem spurgte Justitsministeren om Amtmandens og Landfogedens Stilling i forskellige Henseender. Jeg skal overlade Justitsministeren at besvare disse Spørgsmaal; men jeg haaber rigtignok, at den højtærede Justitsminister vil besvare Spørgsmaalet saaledes — det er ikke til at tage fejl af, at det maa besvares saaledes —, at selvfølgelig har Amtmanden og Landfogeden Lov til at udarbejde Forslag for Færøernes Lagting.

Det ærede Medlem siger Sp. 1549 noget, som jeg ikke synes det ærede Medlem burde have udtalt, at det er forkert, naar